

USA pravděpodobně hodlá pokročit ve svém odhodlání k vojenské intervenci v Sýrii i přes slib Damašku, že odevzdá své chemické zbraně mezinárodním pozorovatelům, tvrdí odborník na Blízký východ Manuel Ochsenteiler.

RT: Slyšel jste, co prohlásil ruský ministr zahraničí Sergej Lavrov i jeho americký protějšek John Kerry. Co si o jejich názorech myslíte, vzbudily ve vás důvěru?

MO: Z diplomatického úhlu pohledu zažíváme zřejmě nejzajímavější období od konce studené války. Pro novináře, pokrývající dění v Sýrii, se jedná vsutku o diplomatickou horskou dráhu. V průběhu posledních dvou týdnů jsme zejména ze strany americké vlády slyšeli tolik protichůdných informací, že je na jednu stranu překvapivé, že dospěla k dohodě s Ruskem, na druhé straně to však až tak překvapivé není, bereme-li v potaz její klesající kredit nejen na mezinárodní, nýbrž i na domácí úrovni, z čehož můžeme vyvodit, že se dohodnout jednoduše musela. Když si přečteme dnešní prohlášení Johna Kerryho, dojde nám, že ve svém stanovisku učinil příkrý obrat.

RT: Ministr zahraničních věcí Kerry sešel ze své obvyklé cesty, když zdůraznil vysokou úroveň spolupráce mezi Ruskem a USA. Proč trvalo celé dva roky, než došlo k obratu v jeho uvažování?

MO: V souvislosti s válkou v Sýrii obvykle používáme mediálního termínu „občanská válka,“ ve skutečnosti se však jedná o zástupnou (proxy) válku. Lze jednoduše vysledovat, že nejvíce se do tohoto konfliktu zapojuje americká vláda, jež se ze všech sil snaží nahrávat rebelům. Po dvou a půl letech násilných střetů lze však takřka s určitostí prohlásit, že její snaha selhala. Takzvaným vzbouřencům, do jejichž řad patří i velké množství džihádistických extrémistů, se nepodařilo získat žádnou novou půdu pod nohama. Americká politika dneška je tedy reakcí na selhání z posledních dvou a půl let. Neměli bychom však zapomenout na to, že uzavřením dohody vzniká prostor pro nový diplomatický scénář. Pokud pečlivě nasloucháme projevu Johna Kerryho, neuniknou nám jeho slova, že „je třeba prozkoumat naprosto všechna místa na syrském území.“ Otevírá se nám tu tedy prostor pro nejrůznější machinace, přičemž si dovedu představit, že Američané v blízké budoucnosti začnou tvrdit, že syrská vláda nespolupracuje. Vojenská intervence tedy není úplně smetena ze stolu.

RT: Osud této dohody, soudě z toho, co bylo doposud řečeno, závisí na spolupráci mezi režimem a rebely. Druzí jmenovaní doposud odmítali spolupracovat, nelze též zapomenout na tisíce oficiálně registrovaných teroristů, jež se mají nacházet na syrském území. Není v jejich moci tento plán od základů rozvrátit?

DÉLSKÝ POTÁPĚČ

MO: V době, kdy se oba ministři účastnili tiskové konference, desítky tisíc teroristů, z nichž nemalé procento pochází ze zahraničí, vede v Sýrii válku, v jejímž rámci zabíjí civilisty a páchá hanebné válečné zločiny. V tomto světle je dosažení dohody vsutku důležitým tahem. Rovněž bychom neměli zapomínat na význam chemických zbraní pro Sýrii, její státní zřízení a obyvatelstvo. Na zásobu chemických zbraní nahlížíme jako na prostředky vedení útočné války, pro syrskou vládu však představují ochranný štít v boji za uchování nezávislosti země. Právě tento aspekt by měl být v těchto diskuzích více zvýrazňován.

RT: Ministr zahraničí Kerry připustil, že určité skupiny rebelů pravděpodobně nabyly kontrolu nad některými sklady chemických zbraní. Jaký je váš názor na toto přiznání? Myslíte si, že je správně načasováno?

MO: Myslím, že to byl nucen připustit. Pozice americké vlády byla v tomto bodě taková, že výhradně syrská vláda těmito zbraněmi disponuje a neváhá je nasazovat v rámci konfliktu. Všechna tato tvrzení však postrádají jakýkoli hmatatelný důkaz, ačkoli americká vláda tvrdí samozřejmě opak. Myslím, že jak členové Kongresu, tak i americká veřejnost, jsou s těmito fakty seznámeni, proto by bylo ze strany Kerryho bizarní setrvávat ve tvrzení, že rebelové nedisponují chemickými zbraněmi.

RT: Jste toho názoru, že výše zmíněné přiznání může zkomplikovat případné budoucí americké úsilí o získání mandátu OSN k vojenské akci bez předchozího vyšetřování?

MO: Měli bychom velice pečlivě naslouchat, co na tohle téma hovoří američtí politici a jak se v této souvislosti vyjadřují mainstreamová média. Již pouhá existence zásoby chemických zbraní může posloužit coby dostatečný důvod k intervenci, proto si nemyslím, že současná prohlášení něco v tomto ohledu změní. Neměli bychom zapomínat, že Západ je připraven, nakolik Spojené státy prohlásily, že nebudou respektovat žádná rozhodnutí orgánů OSN. Tohle vše musíme mít neustále na paměti.

Rozhovor byl převzat z osobních stránek Manuela Ochsenreitera. RT – US Military intervention is not off the table.